

в. „Нова Струя“

Излиза всѣка

С.жбота.

годишенъ абонаментъ 4 л.,

полугодишенъ 2 лева,

Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ПРОСВѢЩЕНИЕ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраца на адресъ: Редакция
в. „Нова Струя“ въ гр. Плѣвень.

За обявления се плаца
по 10 ст. на дума на пѣр-
вот.
жн
при особно спо-
раумѣние.

ГЕОРГИ ИВ. УЗУНОВЪ

нѣма да приема на имения си день посѣщения.

ПРѢКРАСЕНЪ СЛУЧАЙ

Да се снабдите съ потребнитѣ Ви канцелярски и ученически потребности имате само тогава, когато посѣтите *печатницата* на **Т. Хр. Бърдаровъ** въ **Плѣвень**.

Тамъ се намиратъ винаги отъ най добро качество хартии, мастила, червенъ воскъ, цинкографни материали и се изработватъ съ най-голъма чистота всички печатарски работи, като: книги, вѣстници, годежни, свадбени и визитни карти и пр. и пр.

ИСПИТНИ ВѢДОМОСТИ, ГЛАВНИ КНИГИ,

Свидѣтелства и удостовѣрения за ученицитѣ отъ основнитѣ училища, отпечатани на чиста бѣла хартия, сжщо има *готови* въ *печатницата* на **Т. Хр. Бърдаровъ**.

Цѣни извъредно намалени.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣстявамъ на почитаемата публика, че отъ 1 того, открихъ въ гр. Плѣвень, въ зданието на г. Георги Х. Костовъ, въ улица «Александровски площадъ» сръбцу *памятника*, **Печатница и Книженъ Магазинъ** отъ канцелярски, търговски и училищни материали: **книга за писане, разни мастила, червенъ воскъ, моливи, тетрадки, пера, тефтери, регистри и пр.** отъ доброкачественъ материалъ, така сжщо *печатницата* ми е снабдена съ нови и отъ всѣкакъвъ видъ букви, приемамъ *напечатванието* на разни **тефтери, циркуляри, бланки, плика, фактури, полици, вѣнчални и визитни карти и пр.** съ най умѣрени цѣни.

Съ почитание:

Г. Петровъ.

3—3

По прѣдстоящото откриване на Народното Събрание.

На 22-й Априлъ топоветѣ отъ Софийската артилерия и лѣскавитѣ униформи на лейб-гвардейския ескадронъ ще напомнятъ на публиката ежегодно подчертавания компромисъ между монархията и народа. Правителството, обкичено съ ореола на властническото достоинство и опрѣно върху авторитета на княжеската властъ ще се яви прѣдъ Народното Събрание въ побѣдно тържество и ще иска отъ прѣдставителитѣ безусловно довѣрие за по-нататашнитѣ си планове, а пъкъ депутатитѣ въ съзнание на своята роля и като пълномощници на съсловнитѣ интереси на буржуазията, съ пламененъ възторгъ ще изразятъ това свое довѣрие съ аплодисменти и ура. Къмъ безкрайния редъ глупости и лицемѣрия въ нашия държавенъ животъ въ понеделникъ ще се прибави още една халка, която ще прѣдставлява необходимата връзка между миналото и притворството на сегашния моментъ. Хилядитѣ благословии, изобилно разточени по адресъ на народа отъ владци, министри, князе и депутати, хиляди подмилквания къмъ силнитѣ владѣтели на царскитѣ скиптри, хилядитѣ пусти думи, чисти отъ смисълъ и съдържание, ще се повторятъ за да се докаже, че настоящето е еднакво съ миналото, че «новата ера» е само ново облѣкло къмъ безобразното тѣло на една стара угнѣтителна политическа система. Къмъ това безвкусие и лицемѣрие ще се присѣдини всичко, което не мисли съ главата си и което чувствува съ стомаха си: де-

путати, чиновници, попове, дами и кавалери, професори и офицери, — всичко това, което не живѣе съ свой трудъ и което не е осѣцало на плѣцитѣ си тѣжкия кръстъ на материалнитѣ и нравствени страдания, ще парадиратъ на 22 прѣдъ прѣстола на българската династия и въ хоръ ще запѣе къмъ царскитѣ палати: «Осана! Благословенъ грядий во имя Господне!». Едва ли ще има нѣкаква разлика между възхищението на Софийската кокона, опоена отъ лѣскавината на еполетитѣ, саблитѣ и царскитѣ коне и възхищението на балканския бай Ганю, който изтласканъ отъ простичката ограда на своя плѣвникъ и пропадналъ въ числото на «избраницитѣ», ще чувствува себе си на върха на земното блаженство, когато нѣкоя благосклона отсмивка отъ княжескитѣ уста се изтръгне и отпрати къмъ неговото простяшко запнало лице.

Всичкото това безвкусие и лицемѣрие, цѣлата тая хапловщина на депутатитѣ, всичкото угодничество на духовенството и бюрократията, които ще бждатъ неето колело на княжеската каляска и необходима окраска къмъ букета на нейната гвардия, — всичко това ний го познаваме отъ дълги години, всичко това се повтаря всѣка година безспирно и безъ край. То се повтаря безспирно и безъ край, както сж безспирни злоупотребленията съ общото благо, както е безспирно угодничеството въ живота на висшитѣ съсловия, както сж безпрѣдѣлни народнитѣ тѣжести. Въ олене, нѣтъ на това лицемѣрно тържество вий ще намѣрите въ миниатюръ възмутителнитѣ елементи на цѣлата управителна система, която души народа ни отъ години време — податливостъта на българскитѣ депутати и министри, унижението на единъ цѣлъ народъ, гордостъта на царския тронъ и неговата надменность при съзнанието, че съ своята армия и духовенство тоя тронъ е всемогущъ господаръ надъ всички институти. Не аплодисменти и не възторгъ трѣбва да изтръгне тази унизителна театралность отъ едни истински народни прѣдставители, а гробно мълчание и сурови и намръщени погледи. Не съ чувства на упоителна радостъ и безкрайно удоволствие трѣбва да се изпълни засѣдателната зала на Народното Събрание, а съ чувството на дълбока горѣсть и безкрайна ненавистъ: защото не обичъ и радостъ, не удовлетвие и възхищение пълнятъ обширнитѣ полета на българската земя, а скръбъ дълбока, горѣсть мжчителна подкосява всѣко семейство и всѣки членъ отъ него; защото не съ обичъ къмъ привележитѣ на силнитѣ, не съ почитание къмъ тѣхния авторитетъ и богатство, не съ доброжелателство къмъ монархията и монарситѣ е изпълнено сърцето на грамадната маса български народъ, а съ умраза къмъ тѣхъ, съ едно вѣчно никога незатишимо прѣзрѣние.

Въ княжеското тронно слово ще се кажатъ сума работи наопъки: ще споменатъ, че сме въ добри отношения съ всички държави, когато правителственитѣ хора подбуждаха митинги противъ сръбската вънкашна политика и когато сръбскитѣ власти едва, що запазиха нашето консулато отъ оскандаляване; ще ни каратъ, че Руския царъ е приелъ благосклоно Д-ръ Даневъ и че това е изразъ на голѣмо благоволение и любовъ на царя, когато сжщевременно всѣки македонецъ знае, че ако има по-голъмъ врагъ на националитѣ български интереси въ Македония, то е политиката на Русия; ще ни кажатъ, че днешнитѣ депутати сж свободно избрани и интеллигентни хора, обаче не ще ни кажатъ, колко души отъ тѣхъ сж избрани съ подкупи, колко души сж съдѣйствували за политическата деморализация на населението, и колко общински свѣти е

разтуряло правителството за да си осигури болшинството. Ще ни кажатъ дѣ и кога въ странство български депутации и министри сж гощавани на царски и болярски трапези, а нѣма да ни кажатъ, дѣ, кога и колко български семейства не сж си доядали, колко съвѣмъ сж останили гладни и голи. Ще ни кажатъ може би, че тѣмнитѣ облаци надъ българския ступанственъ хоризонтъ сж взели да се разпрѣсватъ и че нѣкакъвъ заемъ ще накара да потече изъ страната златото като изъ ручей, а не ще ни каже колко фалимента сж станали, каква частъ отъ тоя заемъ ще бжде открадната и кой ще плаца заемтъ. Ще ни разправятъ още много други работи, все тѣй наопъки, както е било до сега, за да не имъ повѣрва никой отъ народа. Ще се размѣнятъ любезности и лигавания, ще говорятъ отъ името на народа и все за негово добро и въпрѣки всички тия толкова евтими доброжелателства народа пакъ не ще имъ повѣрва, както не имъ е вѣрвалъ до сега, както не е вѣрвалъ на никоя властъ и на никой човѣкъ близо до властъта.

И така, Народното Събрание ще бжде отворено, както е било отваряно до сега, ще почне да кове закони за въ полза на князѣтъ, министритѣ, чиновницитѣ и богатшитѣ, а за народа това събрание ще отлага реформитѣ си отъ мѣсець на мѣсець, отъ *есень до есень* и отъ година до година, *както е било до сега*. Къмъ новата картина не трѣбва да прибавяме нови краски, нито нови лица: нека промѣнимъ само имената на лицата и да подчеркнемъ още единъ пжть *безсрамнието* на българското законодателство и на *всичкитѣ фактори въ него*.

С.

Учителския съборъ въ гр. Плѣвень.

Първитѣ два великденски дена бѣха опрѣдѣлени да стане събора. Още прѣзъ празницитѣ мнозина учители отъ другитѣ крайща бѣха надошли въ Плѣвень. Забѣлѣзваше се едно уживление въ градътъ и интересъ въ гражданитѣ.

Сутринтъ, първия денъ на Великденъ, въ салона на Д-во «Съгласие» бѣха събрани около 200 души тукашни и отъ другитѣ мѣста учителки и учители. Всѣки очакваше откриванието на събора. Прѣдсѣдателя съ една кратка рѣчь, слѣдъ испѣванието на хора учил. маршъ, откри събора и покани присѣдствующитѣ учители да си избератъ бюро. Рѣши се да се земе бюрото отъ настоятелството на Плѣвенското Учителско Д-во. Слѣдъ свършване на прѣдварителната работа, събора пристжпи къмъ своята работа. Първъ рефератъ се пада училищната политика на държавата. Ст. Велчевъ съ цифри на ржка показа каква нехайна е била училищната политика на всички наши правителства спрямо учебното дѣло.

Втори рефератъ бѣше Тактиката на Бъл. Уч. Съюзъ отъ Г. Стояновъ. Този въпросъ прѣдизвика дълги прѣния и отне по-голъмата частъ отъ времето на събора. Дебатитѣ по този въпросъ смѣтаме да изложимъ въ особенни статии, защото интересътъ, който прѣдставлява този въпросъ, изисква това. Обаче, трѣбва да забѣлѣжимъ още сега, че много отъ г. г. ораторитѣ или не бѣха схванали хубаво въпросътъ или пъкъ по краткостъта на своитѣ отговори бѣха твърдѣ неопрѣдѣлени и неясни. Много отъ тѣхъ смѣсваха вътрѣшния животъ на Съюза съ неговата външна политика спрямо държавата и другитѣ обществени групи, други пъкъ не правиха никаква разлика между политиката, крайната цѣлъ на съюза и неговата тактика.

